

[Clausager.]

det har vi talt imod, og det har vi stemt for at faa ændret, men vore Ændringsforslag er blevet afvist. Følgelig er vi saa ogsaa imod de Skatter, der udspringer af Systemer, de for store Skatter, som er en Følge af dette forkerte System. Men paa den anden Side vil vi ikke modsætte os, at Skatteborgerne kommer til at betale for den Fornøjelse, de har ved at have sat en saadan Regering paa Taburetterne. Jeg vil ogsaa sige, at selvfølgelig maa man hellere betale Gildet med det samme end lave Laan, og jeg vil ogsaa gaa med til, at naar man nu har givet visse Erhverv her i Landet store Statsbegunstigelser, er der ikke noget at sige til, at Regeringen tager en Del deraf tilbage — den tager bare ikke nær saa meget, som den har givet, og ofte gør den det paa en forkert og uheldig Maade.

Det er nemlig ikke let at indrette et saadant System saa smidigt, at man kun rammer dér, hvor der skal rammes. Jeg tænker f. Eks. paa Merindkomstskatten, som jo er meget betimelig i de Tilfælde, hvor man har givet Folk en Statsbegunstigelse, men det er vanskeligt at tage den paa rette Maade, og vi har jo ogsaa set Eksempler paa, at man er kommet til at tage den paa Steder, hvor der faktisk slet ingen Merindkomst var. Jeg skulde tro, at vi i Fjor stillede Ændringsforslag, som skulde muliggøre det for Finansministeren at indrette sig saadan, at han kun kom til at tage Skatten, hvor der faktisk var Merindkomst, men de blev jo fejlet ned af Bordet.

Det er klart, at naar vi er imod det System, som har bevirket Skatten, og vi ikke kan faa Indflydelse paa det, maa man ikke vente, at vi kan medvirke til disse Skatters Gennemførelse. Det er jo ogsaa unødvendigt, da Regeringen har den fulde Magt til at betale det, som den sætter i Værk, selv om vi er imod det. Vi har før tilbudt at ville medvirke, hvis Provenuet i visse Tilfælde maatte bruges til Udjævning af de værste Skatteuligheder, men det er ogsaa blevet afvist. Derfor maa Regeringen gøre hvad den vil — den har Magten, men den skal ogsaa have Ansvar.

Jeg slutter med at spørge den højtærede Finansminister, om det ikke er muligt for ham at sige noget om, hvornaar Skattekommissionen kan blive færdig, og dernæst, om det ikke er muligt for ham at udtale noget om, efter hvilken Linie han ønsker der skal gaas frem ved Omlægningen af de Skatter, vi har; det skal slet ikke være i Finesser, om jeg saa maa sige, men i store Træk. Er Finansministeren ikke i Stand til

at udtale sig herom? Jeg husker dog, at ved hvert eneste Valg har baade Socialdemokrater og Radikale haft saa travlt med at tale om Skatter og Skattepolitik, at de har gjort visse Dele af Skattepolitikken næsten til Religion og talt om det tidligt og silde. Maa der nu slet ingenting siges om det? Maa vi nu slet ingenting faa at høre om Skattepolitik, skal det hele gemmes hen? Det er dog ganske mærkværdigt!

Jeg vil, som sagt, sætte Pris paa, om Finansministeren, ogsaa af Hensyn til Offentligheden, kunde sige noget om, efter hvilke Linier han ønsker at foretage en Skatterevision og en Skatteomlægning. Det vilde være mere tiltalende end dette at forlange Tavshed, medens Kommissionen sidder, Tusmørke over det hele, og I Vælgere, I maa tro, at hvad Fatter gør, er altid det rigtige!

Korsgaard: For at det ikke skal blive glemt, vil jeg gerne begynde med at sige, at vi fra vor Side ønsker Sagen behandlet i et Udvalg.

I øvrigt vil jeg gerne sige nogle faa Ord om, hvornaar det kan antages, at Skattekommissionen bliver færdig. Jeg tror ikke, at Skattekommissionen, hvis Arbejdet da skal gøres ordentligt, kan blive færdig saa tidligt, at der i den kommende Rigsdagssamling kan fremlægges permanente Skattelovsforslag, om jeg saa maa kalde det. Det er en Kendsgerning, at Arbejdsforholdene er vanskelige i Kommissionen, og det vil de blive ved med at være i lang Tid, nu da vi staar over for Valg. Kommissionen bestaar for en væsentlig Del, kan man godt sige, af Rigsdagsmennesker, og de skal, som bekendt, ud i Valgkampagner, saa jeg føler mig overbevist om, at der vil komme en forholdsvis lang Tid, hvor der ikke kan arbejdes i Kommissionen. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at den sidste Del af Rigsdags-samlingen vil lægge saa stærk Beslag paa Centraladministrationen, at de Folk, Kommissionen maa have til Støtte i Arbejdet, vil faa meget daarlig Tid til at beskæftige sig med Kommissionens Sager. Alt dette lagt sammen gør, at jeg føler mig overbevist om, at skal Arbejdet gøres godt — og det skal det selvfølgelig helst —, vil Kommissionen ikke kunne blive færdig saa tidligt, at der kan fremlægges Lovforslag i den kommende Samling.

Baggrunden for det foreliggende Lovforslags Fremsettelse er den, at der skulde være Brug for Penge. Med Hensyn hertil vil jeg gerne anstille nogle faa finansielle Betragtninger og give nogle Oplysninger,